

ת"פ (באר שבע) 3384-12-23 - מדינת ישראל ע"י נ' עווד אבו סבית - הובא ע"י נחשון ע"י

ת"פ (באר-שבע) 3384-12-23 - מדינת ישראל ע"י נ' עווד אבו סבית - הובא ע"י נחשון ע"י מחוזי באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 3384-12-23
מדינת ישראל ע"י
ב"כ עו"ד גאל נבון
נגד

עווד אבו סבית - הובא ע"י נחשון ע"י
ב"כ עו"ד נאשף דרוויש
בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
[14.11.2024]
כבוד השופט אלון גביון
גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות בנשק (הובלה ונשיאת נשק) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). האישום והסדר הטיעון:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 19.11.2023, בשעה 12:00, התהלך הנאשם בשטח פתוח הסמוך לשטח פזורת אלקסס בקרבת הישוב חירן (להלן: "השטח הפתוח"), כשהוא נושא ומוביל אקדח חצי אוטומטי מסוג MAB מודל PA-15, תוצרת צרפת, שבתוכו מחסנית מלאה ב-10 כדורים 9 מ"מ (להלן: "הנשק"). במסגרת פעילות משטרתית יזומה, נעצר הנאשם בשטח הפתוח ובחיפוש על גופו אותר הנשק כשהוא מוסלק בתוך מכנסיו.

3. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעונש. לצד זאת, הוסכם כי המאשימה תעתור למתחם עונש הולם שתחילתו ב-28 חודשי מאסר בפועל.

4. טרם גזירת עונשו של הנאשם עתר בא כוחו בהסכמת המאשימה לקבל תסקיר לעונש משירות המבחן, אך לאחר עדכון שירות המבחן כי הנאשם לא התייצב לפגישה עמם הודיעה ההגנה כי היא מוותרת על קבלת תסקיר לעונש.

ראיות וטיעונים לעונש:

5. הצדדים לא הציגו ראיות לעונש.

6. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב (ת/1) והוסיפה בעל פה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 28 ל- 42 חודשי מאסר בפועל, ולמקם עונשו של הנאשם באמצע המתחם, כך שיוטלו עליו 35 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה מרתיע וקנס משמעותי.

נטען כי במעשיו פגע הנאשם באופן משמעותי בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור וביטחון, הגנה על חיי אדם ושמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, וזאת בין היתר בשים לב לסוג הנשק - אקדח חצי אוטומטי, נשק התקפי שפוטנציאל שהסיכון הגלום בו גבוה, שבתוכו מחסנית מלאה בכדורים והוא מוכן לשימוש.

הודגש כי הגם שבעניינו לא נעשה שימוש בנשק, הרי שיש לתן משקל לחומרת נסיבות ביצוע העבירה - הובלת אקדח בתוכו מחסנית ובה עשרה כדורים המהווה "נשק חי" והמחכה לשימוש מידי.

ב"כ המאשימה עמדה על החומרה היתרה שבעבירות הנשק, על הנזק בנשיאת הנשק הלא חוקי, על הסיכון להעברתו לגורמים עוינים, על פוטנציאל לפגיעה ממשית בנפש הבא לידי ביטוי במציאות הקיימת ועל הצורך בהחמרת הענישה לצורך מיגור התופעה אשר הוכרה כ"מכת מדינה".

המאשימה ביקשה לתן במסגרת הענישה את הבכורה לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, סקרה פסיקה רלוונטית וטענה לקביעת מתחם עונש הולם בהתאם.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי אך הזכירה כי בהעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן לא התקבל בעניינו תסקיר לעונש.

7. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 30 חודשים, ביקש להתחשב בסיכויי השיקום של הנאשם ולסטות במעט לקולא מהמתחם. יוער כי לא הוצגה פסיקה מטעם ההגנה לתמיכה במתחם העונש לו טענה. נטען כי הפסיקה אותה הציגה המאשימה מתאימה לנסיבות חמורות מאלה שבעניינו ומתייחסת לנשק התקפי ארוך שבאמצעותו בוצע ירי. הסנגור טען כי המתחם לו עותרת המאשימה נובע גם מחיבור אריתמטי שגוי של מתחם הענישה המקובל לעבירה של נשיאת נשק עם עבירה של נשיאת תחמושת. ב"כ הנאשם טען כי המסוכנות בעבירה הנה בעצם נשיאת הנשק ומסוכנות זו כוללת בתוכה גם את קיומה של התחמושת.

הסנגור הפנה לנסיבותיה המקלות של הנשיאה שבעניינו וטען כן יש להבדיל בין מי שנושא על גופו אקדח ומסתובב אתו בעיר לבין מי שנושא עמו אקדח באמצע המדבר כשאין בסביבתו אנשים נוספים.

ב"כ הנאשם ציין כי מתחמי הענישה בעבירות הנשק אכן הוחמרו בתקופה האחרונה מטעמי הרתעה, ואולם חרף זאת אין מקום להחמיר עם הנאשם באופן אוטומטי ויש לתן משקל לנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות. הסנגור הוסיף כי אין בהחמרת הענישה כדי להביא למיגור התופעה וכי יש לטפל בעבירות הנשק גם באמצעות הגברת האכיפה וחינוך מתאים.

נטען כי הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אינו בעל נורמות עברייניות ומשכך בעל סיכויי שיקום גבוהים. לדברי ב"כ הנאשם תיקון 113 מאפשר סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום גם בהעדרו של תסקיר שירות המבחן, ויש לראות בביצוע העבירה בנסיבותיה מעידה חד פעמית של הנאשם.

הסנגור הוסיף כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, עובר לאירוע הועסק בעבודה קבועה במפעל אינטל, ולא היו לו הסתבכויות פליליות קודמות בעבר. נוכח סיכויי השיקום ביקש ב"כ הנאשם לסטות מעט לקולא ממתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם ציין כי לנאשם קושי לדבר בבית המשפט ולבקשת הנאשם התנצל בשמו על ביצוע העבירה. נטען כי חווית המעצר והריחוק ממשפחתו קשה לנאשם מאוד, הוא למד את הלקח וברצונו לשוב לעבודתו באינטל.

8. הנאשם אמר שאין לו מה להוסיף על דברי בא כוחו.

דיון והכרעה:

9. הנאשם הורשע בעבירות בנשק (הובלה ונשיאה) של אקדח חצי אוטומטי שבתוכו מחסנית עם 10 כדורים. קביעת מתחם העונש ההולם:

10. בתאם לסעיף 40 ב לחוק העונשין, עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה, ויש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיה ובמידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

11. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40 ג לחוק העונשין, יש לבחון את הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת, והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. בנוסף לאמור, ובשים לב לכך שעסקינן בעבירות בנשק שהוכרו כ"מכת מדינה", קביעת מתחם העונש ההולם צריכה להיעשות גם בזיקה לענישה המרבית שקבע המחוקק, ולעניין זה יפים דברי כבוד השופט שטיין בע"פ 147/21 מ"י נ' ירין ביטון (14.02.2021):

"עונשי מאסר מרביים אינם באים לקבוע אך ורק את גבולה העליון של סמכות הענישה שבידי בתי המשפט. עונשים כאמור מבטאים את רמת הענישה הראויה במקרים החמורים ביותר של ביצוע העבירה שבה עסקינן, ומהם ניתן וראוי לגזור את מתחם העונשים עבור מקרים פחות חמורים... מובן מאליו הוא, שגזירה כאמור אינה נעשית בדרך של התאמה מתמטית. מדובר אך ורק בזיקה עניינית לחומרת העבירה, כפי שנקבעה על ידי המחוקק שאת דברו אנו מקיימים. הקפדה על זיקה כאמור היא חלק מהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אשר נעשתה בגדרו של תיקון 113 לחוק העונשין..."

לאור האמור, גזירת מתחם העונש ההולם בעניינו תעשה גם בזיקה עניינית לחומרת העבירה בה הורשע הנאשם ולעונש המרבי שנקבע על ידי המחוקק לעבירת הנשיאה וההובלה. הערכים החברתיים שנפגעו:

13. בביצוע העבירה ובנסיבותיה פגע הנאשם בצורה משמעותית בערכים המוגנים של שמירה על החיים והגוף, על בטחון הציבור ושמירת הסדר הציבורי.

עבירת נשיאה והובלה של נשק ותחמושת מגלמת סיכון פוטנציאלי לשלום הציבור ולביטחון שכן פעמים רבות מהווה הקדמה או חלק מביצוע עבירות נוספות. ניסיון החיים מלמד כי אדם לא נושא נשק שבתוכו מחסנית וכדורים אלא לשם הגשמת ביצוע עבירות נוספות.

מדיניות הענישה הנוהגת:

14. נוכח הסיכון הפוטנציאלי לשלום הציבור הדגיש בית המשפט העליון את הצורך בהחמרה בענישה בעבירות הנשק השונות ואת החומרה הרבה שבביצוע עבירות אלה. לעניין זה ראה ע"פ 6383/21 קרייף נ' מדינת ישראל (13.02.2022):

"בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי הענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה. לצערנו מספרן והיקפן של עבירות אלה גדלים בשנים האחרונות. פגיעתו הרעה של הנשק אינה תחומה לסביבה העבריינית. לא פעם נפגעי העבירה נקלעים למקום במקרה, ואינם קשורים למעגל עברייני כלשהו. כל חטאו של נפגע עבירה, לפעמים, הוא בכך שיצא מביתו ובחר להסתובב ברשות הרבים... יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל."

15. נוכח המציאות הקשה השוררת בישראל, בהיטשטש הגבולות בין הפלילי לבין הלאומני, כשהאחד מזין את השני, לעבירות בנשק נודעת חומרה מיוחדת. לעניין זה ראה ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.07.2019):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי..."

וראה גם ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.01.14):
"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות...".
16. באשר לטענת ב"כ הנאשם כי מגמת החמרת הענישה טרם הביאה למיגור התופעה בהעדר אכיפה וחינוך, אעיר כפי שציינתי בפסיקתי בת"פ 2476-07-22 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (01.05.2023) ענישה מחמירה ומרתיעה היא דרכו של בית המשפט לתרום למיגור התופעה שהוכרה בפסיקה בשנים האחרונות כ"מכת מדינה", וכי הקלות הבלתי נסבלת בביצוע עבירות נשק מחייבת מענה הולם של בתי המשפט.
ולעניין זה אפנה גם לע"פ 147/21 מ"י נ' ביטון (14.02.2021):
"...הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברייני עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק".
זאת ועוד, אל לו לבית המשפט להירתע כשמדיניות ההחמרה בענישה בעבירות בנשק טרם נשאה פרי, ובמציאות בה אנו נמצאים כשנשק הפך גם לסמל סטטוס וכוח במגזר הערבי, מצווים אנחנו להמשיך במדיניות זו אף ביתר שאת. לעניין נשק כסמל סטטוס ראה גם ת.פ. (מחוזי מרכז) 42106-01-22 מ"י נ' עבדאללה וחידי (13.2.2023).
מגמה זו אף קיבלה ביטוי בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין, בו נקבע עונשי מינימום לעבירות בנשק.
17. ביחס לטענת הסנגור בדבר מדיניות הענישה המקלה המתבקשת לנאשמים נעדרי עבר פלילי קודם וסיכויי השיקום הנלמדים מכך, הרי שכפי שציינתי בעבר עבירות בנשק מבוצעות לא רק על ידי עבריינים חוזרים אלא גם על ידי צעירים נטולי עבר פלילי ולכאורה נורמטיביים. מציאות זו מחייבת טיפול בתופעה המדאיגה והחמרת הענישה גם עם נאשמים נעדרי עבר פלילי. ראה לעניין זה ת"פ 18484-07-23 (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' אלקרינאוי (09.09.24) ות"פ 43742-07-22 (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' אלסייד (25.6.2023).

18. בזיקה לאמור אדרש למדגם של הפסיקה הנוהגת תוך שאצין כי בהבניית שיקול הדעת אין הכוונה לעריכת ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה. קשת הענישה בפסיקה רחבה ותלויה בנסיבותיו של המקרה הקונקרטי ובפרמטרים שונים, ובכללם התכנון והתעוזה שבמעשים, סוג הנשק וכמות התחמושת, משך הנשיאה וההובלה ומטרתה, פוטנציאל הסיכון וקיומן של עבירות נלוות, ויש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומרא:
- א. בע"פ 5856/22 טאיע סויטאט נ' מדינת ישראל (21.03.2023) נדחה ערעורו של נאשם על הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נשיאה והובלת נשק ואביזר לנשק שלא כדין לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם נסע עם אדם אחר כשהוא נושא אקדח מסוג FN ובמחסנית ריקה. כאשר הגיע הרכב למחסום משטרה הנהג עצר את הרכב, הנאשם יצא מהרכב והחל להימלט מהמקום ובחלוף מרדף קצר, שבמהלכו השליך את האקדח, נתפס. על הנאשם הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.
- ב. בע"פ 4290/21 עזריה זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה בנשק-נשיאה והובלה. הנאשם נסע ברכבו והוביל בתא המטען שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית ובתוכה חמישה כדורים. הרכב נעצר על ידי המשטרה שתפסה את הנשק. בית המשפט המחוזי (ת"פ (חי) 61299-12-19) קבע מתחם עונש הולם הנע בין 16-36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה.
- ג. בע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144 (ב) רישא. על רקע סכסוך עם אחר, נשא הנאשם אקדח מסוג גלוק טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים ברכבו ולאחר מכן החביא את האקדח במכנסיו. בבימ"ש המחוזי מרכז-לוד (ת"פ 4222-09-15) נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 34 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס בסך 7,500 ש"ח.
- ד. בע"פ 2892/13 מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל (29.09.2013) נדחה ערעורו של נאשם על הכרעת הדין וגזר הדין. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין לפי סעיף 144 (ב) רישא והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נהג ברכב כשהוא מוביל אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכיסא הנהג. בית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 27089-07-12) קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הוטלו 21 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 8,000 ₪.
19. יוער כי מעיון בפסיקה אותה הציגה המאשימה עולה כי זו עוסקת בנסיבות שונות וחמורות מהמקרה שבענייננו הן לענין סוג הנשק (נשק ארוך) והן לענין קיומן של עבירות נלוות ומשכך לא מצאתי להקיש ממנה לענייננו. נסיבות ביצוע העבירה

20. חומרת העבירה שביצע הנאשם נלמדת בראש ובראשונה מהעובדה כי נשא על גופו אקדח חצי אוטומטי שבתוכו מחסנית המלאה ב- 10 כדורים, בבחינת "נשק חי", מוכן לשימוש, שפוטנציאל הנזק שלו קטלני.
- הגם שהנאשם נשא את האקדח בשטח פתוח ולא בשטח בנוי ומאוכלס, הרי שבהתאם לעובדות כתב האישום שהה בפזורה ובקרבה ליישוב, וברי כי לא היה מצוי בשטח סטרילי ובהכרח ריק מאדם.
- כתב האישום שותק ביחס למשך הזמן בו נשא והוביל הנאשם את האקדח, היעד ממנו הגיע ואליו הלך ומטרתו. הגם שבתוך האקדח היתה מחסנית מלאה בכדורים, כתב האישום המתוקן לא מייחס לנאשם שימוש בו או תכנון לביצוע עבירה באמצעותו. מאידך, האקדח והתחמושת נתפסו במסגרת פעילות משטרתית יזומה כשהם מוסלקים בתוך מכנסיו של הנאשם אשר התהלך עמם בשעת צהריים ללא מורא ופחד ותוך הפגנת תעוזה.
21. מכל המקובץ לעיל, ולאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, נע בין 22 ובין 36 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס.
22. לעניין רכיב הקנס ומאחר ובבסיס עבירות האמל"ח הבלתי חוקי עומד גם אינטרס כלכלי הרי שהענישה צריכה לכלול גם קנס כספי שימנע כל טובת הנאה מהעברייני ויהפוך את העבירה ללא כדאית גם מבחינה כלכלית.
- בהקשר למתחם הקנס ההולם, הסנגור לא הציג ראיות ונתונים אודות מצבו הכלכלי של הנאשם ונמסר כי עובר לביצוע העבירה עבד למחייתו.
- יוער כי מצבו הכלכלי של הנאשם הנו אחד השיקולים אך לא היחיד, בקביעת גובה הקנס ושיקולי הרתעת הרבים, כמו גם הרתעת הנאשם, תומכים בענישה כלכלית משמעותית המצטרפת לענישה מאחורי סורג ובריח.
- לאור האמור ולאחר שעיינתי בפסיקה, הנני קובע מתחם הקנס ההולם נע בין 6,000 לבין 12,000 ₪.
- גזירת העונש בגדרי המתחם:
23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. כידוע הענישה הנה אינדיבידואלית ובמסגרתה יש לתן את הדעת לנסיבותיו האישיות של הנאשם.
24. לקולת עונשו של הנאשם נתתי דעתי להיותו יליד 2000, נעדר עבר פלילי, להודאתו ולחיסכון בזמנו של בית המשפט. כמו כן נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור מיום 19.11.23.

25. בגדרי שיקולי הענישה בתוך המתחם נתתי דעתי לשיקולי הרתעת היחיד. הנאשם אומנם התנצל באמצעות בא כוחו על ביצוע העבירה אך לא הוצג לפני כל אפיק טיפולי- שיקומי וכאמור הנאשם ויתר על הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו. בהעדר אופק טיפולי- שיקומי סדור וברור נותר הנאשם עם דפוסיו הפסולים אשר הביאו אותו לביצוע העבירה שבעניינו.
26. עוד נתתי דעתי לשיקולי הרתעת הרבים, המקבלים משנה תוקף שעה שהעבירה שבוצעה הוכרזה כאמור כ"מכת מדינה".
- כבר נקבע בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.09.2022) כי:
- "בית המשפט שמקל בעונשו של עבריין נשק מביד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על בניה ובנותיה - מעברייני נשק".
- זאת ועוד, על בתי המשפט לפעול באמצעות הענישה לשינוי יחסי "סיכוי-סיכון" מכוחו פועל עבריין הנשק, ובאופן שהמאזן יטה בבירור לטובת האחרון. צודק הסניגור כי את יחסי "סיכוי-סיכון" ניתן לשנות גם באמצעות חינוך והגברת המשילות והאכיפה, אך כאמור אין בכך כדי לרפות את ידיו של ביהמ"ש ממילוי תפקידו באמצעות הענישה.
- בית המשפט חי בתוך עמו ושומע את זעקת הציבור, ועליו להעביר מסר חד וברור כי טוב יעשה העבריין הפוטנציאלי כי ירחיק ידו מנשק בלתי חוקי, שאם לא כן ימצא עצמו מאחורי סורג ובריאח ולתקופה ממושכת.
- דומה כי הנאשם בעניינו ביקש לנצל לרעה את שטחי הנגב הרחבים אשר משרים כביכול תחושת "אין דין ואין דיין". על בית המשפט להעביר, באמצעות ענישה מוחשית וממושכת, מסר נוקב וברור כי הנגב אינו "שטח הפקר" לפעילות עבריינית וכי אין במרחבי הנגב כדי להימלט מהדין.
27. אינני מקבל את טענת הסניגור כי יש לסטות לקולא, ולו במעט, ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נוכח סיכויי השיקום הנטענים. אכן סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מקנה לבית המשפט את שיקול הדעת לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". אך כידוע עסקין בסמכות שבשיקול דעת ועל בית המשפט ליישמה בזהירות, הן לאור עקרון ההלימה והן מהטעם שחלק מהשיקולים הרלוונטיים להליך השיקום מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בגדרי המתחם (ע"פ 6673/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.04.2018)).
- זאת ועוד, בהעדר חוות דעת של אנשי מקצוע לא ניתן ללמוד מגילו הצעיר של הנאשם, עברו התעסוקתי והעדר עברו הפלילי הקודם, אודות סיכויי שיקומו. יתרה מכך, והגם תקופת מעצרו הארוכה בחרה ההגנה שלא להציג בפני בית המשפט כל ראיה כי אכן הנאשם החל בהליך שיקומי כלשהו במהלך מעצרו. ויתורו של הנאשם על תסקיר שירות המבחן מלמד דווקא כי אינו מכיר בדפוסיו המכשילים ואינו מוכן לטפל בהם.
28. מכל המקובץ לעיל, ובאיוון השיקולים השונים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 25 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שהנאשם לא יעבור עבירות בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות או עבירה לפי סעיף 340א לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- ג. קנס בסך 8,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 01.04.25.
- לידיעת הנאשם, ניתן יהיה לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון *****-***
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.
- ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.